

M O W A

przed licznym Gości zgromadzeniem powiedziana
gdy

JWJMć X. KOLLĄTAY KANONIK KATEDRALNY KRAK:

OD PRZESWIĘTNEY KOMMISSYI
NAD EDUKACYĄ NARODOWĄ

DELEGOWANY DO AKADEMII KRAKOW: WIZYTATOR

do Szkół Władysławskich

po uroczystym Ducha S. wezwaniu

Nowy Instrukcyi Publiczney Układ

OD TEYZE KOMMISSYI

na Woiewodzkie w całym Narodzie Szkoły przepisany
WPROWADZIŁ

Dnia 26. Czerwca. Roku 1777.

w K R A K O W I E.

134

XVIII. 1866

DO

JASNIE OSWIECONEGO XIĄŻĘCIA JMCI

MICHAŁA JERZEGO

CIOŁEK

PONIATOWSKIEGO

BISKUPA PŁOCKIEGO, XIĄŻĘCIA PUŁTUSKIEGO, KOAD-
JUTORA BISKUPA KRAKOWSKIEGO, XIĄŻĘCIA SIEWIER-
SKIEGO, KANCLERZA AKADEMII KRAKOWSKIEJ, KA-
WALERA ORDEROW ORŁA BIAŁEGO, i S. STANISŁAWA
W PRZESWIĘTNEY KOMMISSYI NAD EDUKACYĄ NA-
RODOWĄ AKTUALNIE PREZYDUJĄCEGO.

*D*aruję *WASZA XIĄŻĘCA MOSC* przez wrodzoną sobie
Łaskawość tej śmiałości, którą zabiera ieden z największych
Cnoty Wielbicieli, gdy się waży ofiarować naypierwszą Mowę na po-
chwałę Nauk w nowym Instrukcyi Publiczney Układzie przepisanych,
Najcelniejszemu Literatury Pomnożycielowi, y Naytroskliwyszemu do-
brych Nauk Obrońcy.

*Pierwsza Epoka Reformy Szkół tutejszych znaczna jest trzech
Klas wproawdzenim od Stan. Zarządskiego Akademii Rektora, po-
tym Kasztelana Woynickiego, dla wytworney w swoim czasie wymo-
wy Pikus Mirandula nazwanego.*

Az

Druga

Druga szczyti się pomnożeniem ich, i z bogaceniem od **WŁADY-
SŁAWA IV.** Króla Polskiego y Szwedzkiego, zwyciężkim sławnego
orężem, do którego będąc Królewicem Polskim jeszcze na Chociński
spojobil się wyprawić. O tej wspaniałości Królewskiej zaswiadcza
Można Rzymskim napisana stylem Marka Sobieskiego, Brata Jana III.
Rzeczy Niemieckiej Wybawiciela.

Trzeciej Epoce działy uszczęśliwioną nową Instrukcyi Publi-
cznej Układem być sprawiedliwie należy zaszczyconą Wielkim Tego
Imieniem, pod którego Protekcyą nie tylko Szkoły Władysławskie, iako
teraz Prezydującego, lecz i Królewska mieści się Akademia, iako swego
Kancelarza urodzonego, podług przywileju **W. JAGIELŁY**, którego
W. X. MC Godnym jesteś Potomkiem.

Czynisz **W. X. MC** iedną z najważniejszych Dobroczynności dla
Powszechności Narodowej, gdy zaszczytasz w Szkołach pierwszego
w Rzeczypospolitej Woiewództwa tak pożyteczne Nauki, przedsięwzięsz
ulepszyć losy pierwiastkowej Królestwa Akademii przeznaczą swoją
Powęgą wspartej.

To Nieśmiertelności Dzieło za szczególną Opatrznością dostało się
dziedzicznym Prawem **NATIASNIERSZET KRWI W. JAGIEL-
ŁY**, naszej Akademii Pomnożyciela y Ojca. Starożytny ten Domu
Jagiellońskiego Szczep, który przez dwa wieki Polskę w dobrych Kro-
lowie nieprzerwanym opatrywał porządkiem, wydał w naszych czasach
szczęśliwy Owoc w Poswieconej Osobie **NATIASNIERSZEGO STA-
NISŁAWA AUGUSTA**, który namiestniczą nieba na ziemi piastując
władzę Tron Polski Łaskawością zdobi, a świat Mądrością za-
dziwia. Już jest rzecz widoczna, że Nauki pod łaskawym **MĄDREGO
KROLA** Panowaniem zakwitnąwszy piętnią w Polszcze wiek Okta-
wiusza Augusta uczony y złoty.

Lubo

Jaśbo *W. X. MC* ubezpieczyłeś sobie najcenniejszymi czynami
świeci nieśmiertelną u potomności sławę: atoli ta Obrona, którą Aka-
demii, y dobrym dajesz Naukom śladką u najpoźniejszych wieków, Je-
go Imienia uznawać będzie pamięć.

Co zaś uznane być powinno za właściwy charakter osobistych
W. X. MC pochwał, iest to, że *W. X. MC* z Najciańszej Krwi
idący, i z Nią tak ścisłym związkiem spoiony, wysokie z Nauk wybor-
nych światła z rzadką ową Ludzkością łączy, i z nieporównaną iedno-
czną Łaskawością. Z tą iestes *W. X. MC* iedynym u całego Narodu
celem miłości y poważenia.

Wznosisz *W. X. MC* głęboki rozum ową najtroskliwszą o dobro
powszechnie Gorliwość, którą na najwyższym umieściles stopniu. Je-
dną bowiem ręką wspierasz y oświecasz Kościół, iako Mądry, y o
przykładność obyczajów Gorliwy Biskup; drugą, iako Wielki Literat,
pożyteczne Nauki nie tylko w swoim, Departamencie, lecz w całym
Narodzie rozkrzewiasz.

Tak Wielki Mąż, iak *W. X. MC*; według powszechnych życzeń
godzien iest przez iak najdluszą lat ośnowę Chześcianom dawać błogo-
sławieństwa, a świat najchwalebniejszymi świeci przykładami ożywiać.

Gdy więc korzystając y z okoliczności, y z rady perennej Osoby do
Jego Wielkiego Imienia przywiązanej, mam honor *J. O. W. X. MC*
stać za ofiarę to szczupłe dzieło: z tym iestem uszanowaniem, które się
należy Cnoci tak Wybornej, y Dostoyności tak wysokiej.

M. Andrzej Trzeciński
Klasy V. Profesor.

- - - - -
Tua, Coesar, aetas
Fruges, & agris rettulit uberes:
Et signa nostro restituit Jovi.
- - - - -

Janum Quirini clausit: & ordinem
Rectum, & vaganti fræna licentiæ
Iniecit, amovitque culpas,
Et veteres revocavit artes.

Hor. Od. XV. ad Augustum.

PRZEZACNI GOSCIE!

Gdy podług naywyższych Prześwietney Kommissyi nad Edukacyą Narodową wyrokow Szkoły tuteysze nową dziś biorą na siebie postać; gdy Układ Instrukcyi Publiczney wykonywa się w tey pierwiaſtkowey Kroleſtwa Akademii: tak mi się zdaie, że się teraz znajduię w nowego ſtworzenia czasie, gdzie młody Polak iuż zaczyna się formować na Człowieka, Chrześcianina i Obywatela. Rozporządzenie to z powodu miłości, ku Oyczyźnie od naybiegleyſzych w dziele Edukacyi Osob ułożone, gdy od ſławnych w Europie Akademii nie mniey wielbione, iako i za nayzdolnieyſzy do gruntownego Młodzi udoſkonaleſienia ſposob uznane zoſtało; wnieść rozſądnie należy: iż nie tylko wprawi młodego w pocziwość i dobre obyczaje, ale też owe potrzebne w iego rozumie zaſzczepi ſwiatła, ktore do zupełnego powinności Obywatelſkich wykonania tak go w życiu kierować mają, ażeby nieuchronnie ſtał ſię i ſobie ſamemu, i drogiey pożytecznym Oyczyźnie.

I toć

I toć to jest náycelniejszy owocem szczęśliwego dla Nauk wieku NAYIASNIEYSZEGO STANISŁAWA AUGUSTA MĄDREGO KROLA, ktorego panowania to jest náywłaściwsze piątno, że pod Jego Berłem wzrost wzięły i rozkrzewienie.

Chwała ta ożywiona WE KRWI W. JAGIELŁY jest MU wspólna z náywiększymi w dziejach (*) Monarchami, którzy
w do-

(*) ALEXANDER Zwycięzca Perłow aż do zazdrości był chciwy na chwałę z umiejętności pochodząca. Dowodzi tego List jego z Azyi pisany do Arystotelesa Nauczyciela: „*iz nieskończenie wolałby innych ludzi przewyższać wiadomością rzeczy wysokiach i wymownych, a niżeli wielkością i rozciągłością swojej potęgi. „ Równie wymowę, Poezyą, piękne nauki i náywyższe umiejętności wydoskonalił: iako sam je należycie posiadał. Widzieć było Ucznia godne potomości świadectwo czyniącego Nauczycielowi swemu, przed którym nie wstydził się wyznać, iż w pewnym rozumieniu więcej mu jest wdzięczny, a niżeli własnemu Ojcu. Tak myślącemu i mówiącemu trzeba z gruntu znać szacunek dobrej edukacyi.*”

OKTAWIUSZ zostawił światą całego Panem, miał od Senatu nadane imię *Augusta*, właśnie iak gdyby mu nad ludzkie było przyrodzenie. Pod tym imieniem delicyami rodzaju ludzkiego był zwany. Zbudować kazał wspaniały Krużganek, i w nim złożyć liczną Księgarnią ku powszechney wygodzie, ktorey nadał imię Siostry swojej Oktawii. Tak opiekował się naukami, tak chęci w uczonych pomnażał, i ich darzył, iż za panowania *Augusta* wiek był uczony i złoty.

KAROL W. będąc sławnym wojownikiem, jeszcze przez swoje zwycięstwa na tak szacowne wielkiego człowieka nie zasłużyłby imię, gdyby wszelakim sposobem nie starał się o uszczęśliwienie narodu sobie poddanego. Podniósł upadłe w narodzie swoim nauki, otworzył przemysłowi drogę, zachęcił Uczonych do pracowania na dobro powszechne, sprowadził biegłych ludzi w umiejętnościach, i Paryską założył Akademią.

KAZIMIERZ III. jeden z naysławniejszych Krolow, którzy panowali w Polsce; od wielkich czynow i dzieł, a raczey iż poddanych swoich dobrym był i łaskawym Oycem; *Wielkim* nazwany, R. 1361. mury założył na uprojektowaną od siebie Akademią, i wspaniałe myśli swe uskutecznił R. 1364.

W. JAGIELŁO przyłączył do Korony Litwę, gdzie Wiarę Chrześcijańską zaszczepił. Ten Monarcha Uszczęśliwieniem Narodow zwany dziwił Oyczy-

w doskonaleniu ludzkich umyślów naymilsze znaydowali rosko-
sze,

Wiek, mówię, ten w wielkie i mocne płodny dowcipy świe-
tniejszy nam dzisiaj maluje obraz owego uczonego i złotego
wieku Augusta. (*) Jasnienie to wszystko równie w ułożeniu
dobrego rządu, iako i w postanowieniu poważnego Edukacyi Magi-

B

fra-

zną naszą słodkością obyczajów swoich. R. 1400. stwierdził prawo od Kazimierza
W. Akademii nadane, i onęć równie iako i Jadwiga Krolowa uposażył.

HENRYK IV. imię we Francyi słodkości pełne i od pocziwych Oby-
wateli ze łzami wspominane; przepisał dla Akademii usławy, z których jedna
niżey przytacza się.

Wiek LUDWIKI XIV. WIELKIM zwanego równai z czasami Augu-
sta Cesarza i dla sławy narodu, i dla nauk kwitających, i dla mnogości ludzi
chwalebniemi ozdobionych przymiotami. Ten Ludwik był Mecenasem dla
uczonych i już to wystawianiem Akademii, już to zachęceniem w narodzie
do nauk i wynalazków, już to hojnymi pensjami pokazał, iak i z tey miary
WIELKIM nazywać się powinien. Nie tylko Wielcy Ludzie w dowcipach
swych szczegulni, lecz i Damy Francuzkie nowemi mądrości zaszczytami, i
płec swoją i panowanie Ludwika ozdobiły. Ci Monarchowie Ozdoby świata i po-
ciec y narodów zwani, imiona w przybytku nieśmiertelności umieszczone, chwa-
łę swoją w pomnażaniu nauk pokładali.

(*) Prawdzi się teraz godne potomności zdanie J. O. XIĘCIA JMCI KAIETA-
NA SOŁTYKA Biskupa Krak: Xiążęcia Siewierskiego, naszey Akademii Kanclerza,
Apostolskiego i J. K. M. Wizytatora, które przez głęboką przezorność swoje
wyraził w Informacyi o teyże Akademii NAYIASNIEYSZEMU STANISŁA-
WOWI AUGUSTOWI P. N. M. podaney, R. 1766. Otaczaią dzisiaj
Tron Krolowski Muzy; szanuiąc Berto w Ręku NATMĘDRSZEGO KROLA
a to samo dosyć usności czyni, że PAN, wielki nauk MIŁOŚNIK, za godne Kro-
lewskich myśli i kosztów ośdździ usiłowanie, aby Akademia sławna owa nauk Matka, przez
hojność i opatrzenie PANUJĄCEGO do pierwiastkowej przysła chwały. Stynie z nię
od wieków Jmę WIELKICH KAZIMIERZOW i JAGELLÓW, którzy iey począ-
tek dali; równie stynąc hędzie STANISŁAW AUGUST, gdy iey dawny przywróci lustr,
i sprawiedliwie z Augustem Rzymskim w odlegley potomności PROTEKTOREM
nauk wielbiony będzie.

stratu, który znakomitemi w Narodzie będąc zaszczycony Mężami, tak wielkie dzieło istotną szczęśliwości Krajowej gruntującą zasadę, pewnie wykonać postrafi. Ze zaś dotąd nie było takiej Zwierzchności raz na zawsze trwającej, któraby troskliwym wzglądała dozorem, iakimi Oyczyżna ma cieszyć się Synami; ztąd nayodleglejsza potomność wielbić będzie MĄDROSCI BUDOWNIKA, że też Magistratura jest w tym naywiększey wagi interese przez ostatnie Ustawy Seymowe mocnemi upoważniona prawami.

Torem to poszło owej Ateńskiej Rzpltey, która postanowiwszy Edukacyą (*) zawsze się na nią zapatrywała, iak na istotną część rząd składającą publiczny. Dla tego Ateny sławisz się powszechną w owym czasie świata całego szkołą, z łona swego wydały wielkich owych Mowcow, sławnych Woiownikow, mądrych Prawodawcow, przezornych, Politykow i rzadkich w każdym rodzaju ludzi. Ten bogaty zdroj iednakież wylał pożytki na wszystkie piękne nauki, które tam aż do zadumienia rozkwitły. Poszło zatym, iż między wszystkimi narodami w starożytności nam znanemi, żadnego nie było tak sławnego, którego by Historya tyle drogich upominkow, i tyle dzieł świetnych naszey dochowała pamięci, ile nam ich zostawiła Grecya.

Po-

(*) L' Education étoit regardée chez ces peuples (o Ateńczykach mówi Rollin) comme faisant une partie essentielle du Gouvernement.

Podobną chwałę ubespeczyły sobie Nayiaśnieysze Rzpltey
Seymuiące Stany, gdy w Roku 1773. Kommissyą Edukacyiną na za-
fzczyt całego Narodu uchwałyły, z czego wiele sobie, więcey
ieszcze potomności obiecywać należy. Wszak tego istotnego do-
bra niezawodne pożytki odkrywa nam doskonale na Władysta-
wskie Szkoły Wyłożenie (*) nowego Instrukcyi Publiczney
Układu, który za iedyny Cel powszeche ma Oyczyznę uszczę-
ślenie z dobrego i iednostaynego Młodzi wychowania.

Cała mowy ninieyszey osnowa do was się ściągą, zacna
Prześw: Woiewodztwa Krak: Młodzi! w których Oyczyzna na-
sza pewną niezczęśliwości terażnieyszych odżykać spodziewa
się nadgrode. Bierźcież na żywszą uwagę to wszystko, co mo-
wić będę w nayważnieyszym a Waszym interesie, a tak dobre-
mi Naukami od Przeswiętney Kommissyi wam podanemi usposo-
biaycie się do polepszenia losow naszych.

Przed okazaniem prawdziwych pożytkow z nowego Nauk
przepisu wynikających, pozwolcie nadmienić o tym, iż naylepszy
sposob do wydoskonalenia Młodzi w umiejętnościach iest, za-
czynąć przez iakowy układ porządny, krotki i iasny. I ieżeli dla
kogo, to naybardziej dla młodego człowieka potrzebne są iak

B₂

nay-

(*) WYŁOZENIE NAUK przez J.W. JMCi X. KOŁŁATAIA Kanonika
Kat: Krak: od Prześ: Kommissyi Edukacyiney do Akademii Krakowskiey Dele-
gowanego Wizytatora.

naydokładnieysze nauk rozrządzenia, ktoreby mu podały doskonały nie tylko między niemi, lecz i między ich częściami związek, dla wystawienia sobie czystego umiejętności wyobrażenia. Bo gdyby iakowy dziki człowiek (iak ieden Mąż rozsądny uważa) nigdy w życiu Europeyskich nie widzący budynkow, przypatrywał się częściom od pałacu lub okrętu oddzielonym, i gdyby uważał tamtego słupy, bramy, gzemsy, tego zaś maszty, żagle; zaiste wystawił by sobie ciemne i niedostateczne obrazy całości tych to pięknych i pożytecznych budowni. Tenże sam los nieuchronny pada na tych, którzy ucząc się umiejętności częściami po pismach rozpiezchnionemi wzajemnego nie znają związku, od ktorego miły kształt i doskonała między niemi zależy proporcya. Takowe osoby nie mogą całe wkrótce posiadać umiejętności, owżem się na nią zapatruia, iako na niekształtne członki, i rozebrane na części ciało, a mało o niey rozumiane mając wyobrażenia noszą w głowie swojej ciężący zbior pełny zamieszania i wszelkiego pozbawiony porządku.

Pełen ognia i dowcipu młody człowiek początkowe umiejętności, do ktorych go zwierżchność przykłada: wystawia sobie za miłe i porządne, ktore potym dokończywszy Edukacyi biegu znajduie często między sobą niezgodne, i w istotnych maxymach wzajemnie przeciwne: i gdy go późniejsza nauk znajomość

o wła-

o własney iego przekonywa omyłce, na ten czas widzi się bydź niewolnikiem przesady, a cz. śtokroć błąd i upor z sobą do grobu zaniesie.

Przezorną się to w naszych czasiech opatrnością stało, gdy Prześ. Kommissya Edukacyina miłością powszechności Narodowej zagrzana, takowe dla młodych przeszkody szczęśliwie uprzęta, przez ustanowienie iednostaynego Nauk układu, który na wzor (*) prawowiernych Akademii uczyniony trzy sobie nayważniejsze zamierza cele, to iest: wszczępienie w Młodź Polską Apostolskiej Religii, (**) wpoienie w nią obyczajów, i gruntowne rozumu oświecenie. Chce albowiem, aby młody Polak w tym wieku, w którym to wszystko, co się do iego serca i umysłu dostaje,

(*) Ustawa Akademii Paryskiej zamierzająca trzy cele: Naukę, Obyczaje, Religiję; wydana od HENRYKA IV. chwalebney pamięci Krola, ktorego ieszcze dzisłay cała żałuje Francya; temi zaczyna się słowy: *Cum omnium Regnorum & populorum felicitas, tum maximè Republicæ Christianæ salus à recta Juventutis institutione penderi; quæ quidem rudes adhuc animos ad humanitatem flectit steriles aliòquin & infructuosos RPlcæ munis idoneos & utiles reddit, DEI cultum, in Parentes & Patriam pietatem, erga Magistratus reverentiam & obedienciam promoret.* Przewyższa NAYIASNIEYSZY STANISŁAW AUGUST KROL MĄDRY wzmiankowanego Krola tym większą chwałą, im dotkliwszą troskliwością, ile w Narodzie wolnym; zaniędbaną ożywia Edukacją, i gorliwszą około dobra wychowania Obywateli iego pieczołowitością raczy Kommissyą Edukacyiną, Krolewską powagą zaszczycać, i onę ku otrzymaniu zamierzonego celu władzą i powagą swoją utwierdzać. Obacz konstytucye 1774. 76.

(**) OBWIESZCZENIE Prześ. Kommissyi względem napisania książek Elementarnych, w którym widzieć się daie, równie iako w Układzie nauk na Szkoły Wdzieć, iż Religia iest naypilniej zalecona, aby iak naygruntowniey była w umysły, i w serca Młodych wszczępiana. Na ten koniec uczą Historji S. Katechizmu, i kazania bywają o wszystkich Artykułach Wiary S. Katolickiej.

ie, głębokie w nim zostawia ślady, w prawdziwej Katolickiej
gruntował się Wierze, którą dalszych doskonałości za węgielny, że
tak powiem, kładzie kamień. Chce potym, aby tenże młody czy-
stey cnocie niewinne poświęcił serce, i w dobre wprowadził się o-
byczaje. Nakoniec usiłuje rozum iego oświecić, i opatrzyć go
w wszelkie wiadomości, do życia i społeczeństwa potrzebne (*)
Ten jest w trojnym określony zamiarze dla młodego Polaka spo-
sob, którym się powodując wyiść ma na cnotliwego człowieka
i oświeconego Obywatela. Aby o tym bezstronnie sądzić można,
należy się nie co zastanowić uwagą w szczególności nad tym, co
w krotkości okazać przedsięwzię.

I. Gdy na czele innych umiejętności Prześwietna Kommissya
kłada Chrześcijańską Naukę, łatwo daie każdemu poznać, że
nayıroczyściey pragnie nauki młodych Ludzi przez Religią
poświęcić, i tak ich długo na iey łonie piaśtować, poki się ze
wszech miar cnotliwemi nie staną Chrześcianinami. Wtey chęci
rozporządzono po Klassach, aby się Młodzież uczyła wybranych
z Historyi S. sentencyi dla niejakiego tąż solą niebieską dal-
szych nauk zaprawienia. Na to bowiem pobożne ćwiczenie za-
pa-

(*) Tegoż obwieśzczenia Artykuł I. Młodzież wprowadzona w dobre obyczaje
i ćwiczona w użytecznych naukach będzie tym nayszczegulniey końcem, aby wychodząca z
tychże Szkół, znajdowała się zdolną do wszelkich stanów, i do dalszych nauk tymże stanom
właściwych; co samo uczyni Młodzież Narodową nayzdarnieyszą służyć Ojczyźnie.

patrują się, iako na skuteczne lekarstwo umacniające młode serca nie tylko przeciw fałszywym zepsutego wieku maxymom, ale też przeciw truiącej przykładowi złego zarazie. Te początkowe prawdy z czytania Piśma S. wyczerpnięte służyć będą, iako mądrze wyraził sławny wieku tego Pifarz (*) do wykierowania rzeczy niezliczonych, które w dziełach Autorów świeckich widzieć się daia, napisane ze złej podniety, tym umysłem, aby ludzie subtelną sztuką i fałszywym byli złudzeni powabem, który nam występki okazuje, iakoby miłości godne.

Coż bydz może, powiedzcie mi, dzielniejszego w tym razie, iak ta nauka z Nieba objawiona, która za wodza ludzkiej słabości służy, i prowadzi ją frzodkiem tego ze światłem ciemności pomieszania. Za oświeceniem tey Boskiej pochodni łatwo można w piśmach pogańskich odkryć nie tylko owe drogie prawdy iskierki, które względem Bostwa i Religii zewsząd świetnieją, ale też i one grube błędy, których w nie dziki ow namięszał zabobon. Coż były bez objawienia nayoświecześnie niegdyś narody, iezli nie owa, iak mowi piśmo, ludzi ślepych i nie czułych gromada? Podaie nam Historya, że Grecy i Rzymianie byli obyczajni, wydoskonaleni, obfitowali w osoby biegłe-

(*) La lecture de l'écriture Sainte servira (dit M Nicole.) à rectifier une infinité de choses, qui se rencontrent dans les ouvrages des auteurs profanes, & qui ont été écrites par l'esprit du démon dans le dessein de tromper les hommes par un faux agrément, qui nous rend les vices aimables, lorsqu'ils sont représentés avec un tour ingénieux.

głe, umiejętnie: znajdowali się u nich Mowcy, Filozofowie i Politycy, wielu z nich było Prawodawcami i Pomnożycielami sprawiedliwości, atoli gdy sobie na pamięci stawiamy ich w obyczajach rozwiozłość, w zabawach frogość i okrucieństwo, w Religii lekkomyślność, przeświadczać się muszemy, iż rozum człowieka nie wsparty objawieniem od błędów wolnym być nie może, a częstokroć przyczyną bywa zguby i nieszczęśliwości.

Nie mogę przeto nie wyznać, że mi na dostatecznych zbywa wyrazach, do iak naydokładniejszego wyśławienia dobroci tego Nauk Układu, który młodego człowieka z łona Rodziców odebranego w ręce Religii oddaie, i ten naycelniejszy szczęścia dalszego punkt w niego wmawia, aby z żywym natężeniem wyfokich słuchał lekcyi, które mu przepisuie objawienie, i ażeby wszystkie rozumowi światła poddaiąc mu, używał ich na pomnożenie chwały Tworcy swego.

Jak pięknie takowa Nauka szerzyć się będzie w sercach Młodzi przy chwalebnych tuteyszey Akademii zwyczajach, która nigdy z oka Apostolskiey nie spuszczaia Religii rozum Uczniow w umiejętności, a serce w cnoty codziennie opatrywała.

II. Tak oświecony przez Objawienie rozum młodego człowieka przyspasiać będzie serce iego do tych pożytkow, które mu Nauka Moralna względem obyczajow, i życia towarzyskiego przed

przed oczy stawia. Nic bowiem nie może być sprawiedliwzego, i dla Młodzi pożyteczniejszego, iak kiedy Instrukcyja poświęciwszy rozum wierze i objawieniu, przytąpi do formowania ferca, ktorego zaniedbanie pozbawiłoby Młodzież istotnego końca, na ktorego wszyscy urodzeni jesteśmy? Nie trzeba tylko roztrząsać naturę człowieka, i jego skłonności zważyć, a łatwo będzie poznać, iż nie dla siebie samego, lecz dla społeczności jest stworzony. Wszakże nieodstępnie zdrowey trzymając się Filozofii, a blahym *Fatalistom* pogardzając zdaniem utrzymującym; iż to wszystko, co się na świecie dzieje, ślepym się dzieje losem, wszakże, mówię, Opatrzność w przedwiecznych swych wyrokach najwyższa już go przeznaczyła do sprawowania iakowey w Ojczyźnie powinności. Jest bowiem istotnym członkiem tego ciała politycznego, ktore ile z niego, w zylki opatrywać powinien: i tak właśnie, iak w wielkiej grze muzycznej ma się przykładzać do utrzymywania swej części, ktora by zgodne z innemi wydawała brzmienie. W tey atoli różności, ktora dzieli i zaprzęta ludzi, urzędy i zwierzchnie powinności naywięcej każdą zatrudniając powszechność, bo od nich szczęśliwość towarzyska zależy. A iako, więcej mają powagi i dzielności: tak też aby w pomyślność rządu i publiczną szczęśliwość wpływać mogły, zastępujący takowe urzędy, nie mniej mądrością, iako dobrami obyczajami nad innych celować powinni.

Dobre ferca przymioty szacunek i prawdziwą człowiekowi
jednającą zaletę, czynią go sprawcą towarzyskiej szczęśliwości.
Cnota zaś sama, od ktorej takowych przymiotow zależy wa-
żność; usposabia ludzi do przyzwoitego publicznych urzędow
sprawowania. Ta to jest jedyna, która zaprawia smak prawdzi-
wey i słateczney chwały. Ta wpaia miłość Ojczyzny, i mocne
do wiernego iey służenia pobudki. Ta przekonywa nas, że zawsze
powinniśmy dobro powszechnę nad prywatne przenosić, nic nie
uznawać tak potrzebnego, iak powinność, nic nie znaydować tak
szacownego, iak słuszność, i sprawiedliwość, nic tak miłego i cie-
szącego, iak świadectwo sumnienia, nic tak wstydzącego, iak wy-
stęppek. Cnota nakoniec jest sama, która czyniąc bezinteresso-
wnym człowieka, zachowuje go od wszelkich wolnym przesa-
dow, wynosi nad wszystkie podchlebstwa, groźby i nieszczęścia,
nie dopuszcza ustać niesprawiedliwości, jaczby była mocna i
straszna, a w wszelkich postępkach wzwyczaia go do poznania
nieskażytego potomności rozsądku, w unikaniu fałszywego i
krotkiego chwały blasku, który z życiem, iak dym nikczemny,
gaśnie.

Otoż to jest Przezacni Goście! co nowy Nauk przepis uku-
tecznia, gdy Moralną po Chrześciańskiej Nauce umieszcza, Z
tey się Młodzian obiaśni, ktore są pierwsze i rozumney Naturze

wro-

wrodzone prawa, i że te wykonywać, iest to życie swoje urządzać przyzwoicie prawom Boga, prawom nas samych, i prawom innych. Co czynić, iest to żyć, iak ia tłumaczę, przyzwoicie Naturze, a bez czego ani bydź, ani dobrze i szczęśliwie żyć nie można. Dowie się daley, że te prawa nie tylko są przyrodzone ale i Boskie, do zachowania ktorych własne potrzeby pobudzać go będą, i w nich pozna oczèwistą wolą Boga, i przygotowane do wykonania oney sposoby. Bo takowym kształtem całą Naturę rzeczy Bog utworzył, ażeby się nieodmiennemi utrzymywała, i rządziła prawami. Tey Natury ludzie istotną będąc częstką prawom iey, podług własnego przyrodzenia podlegać mają. Jako zaś są uczestnikami rozumu, tak łatwo też prawa zrozumieią, i one przez zupełne wykonywanie Naywyższemu nad całą Naturą Panu chętnie przyznają. Nauczy się potym, że człowiek bydź musi albo Panujący, albo miasta iakiego obywatel, albo poddany, albo wolny, lub w iakimkolwiek zostaiący stanie, do ktorego są przywiązane prawa. Zkąd pozna, iż inne są panującego, inne poddanego, inne magistratu, inne obywatelow, inne rodzicow i gospodarzow, inne dzieci i domownikow. Procz tego, gdy naydotkliwszym w umysłach młodych wyobrażeniem ten punkt ważny piątnować się będzie, iż człowiek należąc do Powszechności, czuć wewnętrznie powinien, co iest w społeczności porządek, co ozdoba, co pożytecznego, co

szkodliwego, co sprawiedliwego, co uczciwego, i cnotliwego, łatwo im się da poznać, iż ztąd wynikają prawa owe do wszystkich się w ogolności ściągające, których istotą jest powszechna rodu ludzkiego szczęśliwość. To jest: Prawo Polityczne i Prawo Narodów, które świątobliwie zachować jest nowym prawem i siusznoscią dla tych wszystkich, którzy nie w sobie nie uznają, coby było od człowieczeństwa dalekiego. I tę nakoniec prawdę za niewzruszoną mieć będą, że obywatele państw i miast szczególnych, których naywyższym jest prawem publiczne uszczęśliwienie; właściwym prawom tak podlegać powinni, iako wszyscy są podlegli prawom tego powszechnego Miasta, które cały ziemi okrag otacza. Takowa nauka naygruntownieysze Panującemu ufzanowanie, Zwierzchności wzgląd, prawom podległość i posłuszeństwo wkorzeni, cnot obywatelskich szacunek podniesie, prostosc obyczajow, sprawiedliwosc, ludzkość, szczerosc, i ku powszechnosci przychylnosc rozkrzewi i ugruntuie.

Wyuczywszy się młodzi Ludzie tych istotnych powinności, iawnie dostrzegą, iż nie pochodzą one od owego ślepego losu, lecz od naywyższego Prawodawcy, i naymędrszego Rządzczy, a tym samym będąc mu posłuszni ochotnie, iako Sprawcy i Dozorcy praw tak dobrych i świętych, wielbić będą opatrzneho Natury Tworcę, i do Jego się obławienia garnąć.

Ale

Ale na coż ja mam tak obszernie mówić o tych nieskażytełnych prawdach? które w sercach waszych nosicie, Przekazni Goście! o-
wżem spodziewam się po waszey mądrości tego sprawiedliwego
wniosku, iż skoro Młodzian takową naukę w krew swoją zamie-
ni; dopnie umiarkowania, i tey cnoty, bez ktorey, iak mądrze Stoi-
kowie nauczali: żaden w życiu szczęśliwym bydź nie może.
Takową to cnotą serce młodego obywatela zaprawione, przy-
spodabiać się będzie do dobrego obywatelstwa w tym samym cza-
sie, kiedy rozum iego zatrudniać się ma około tych umiejętności,
które potrzebom do życia szczęśliwego są nieuchronne.

III. Ze rozum owa wrodzona duszy naszej moc, którą rze-
czy poymuiemy, i ogarnione z sobą równamy, że mówię, ta czu-
ła i dzielna moc jest nam dana od Boga na powszechny rodzaj
ludzkiego pożytek, tym mniej o tym wątpić można, im do ob-
szerniejszego zamierza końca, a niżeli jest szczegulny każdego
żytk. Bo na cożby nam się zdało tak daleko rozum zapuścić, i
nim się tak szeroko oglądać, na co, nie tylko terazniejsze
ogarnywać, ięsz i na przyszłe rzeczy wżglądać, na co, poprze-
dzone następniemi zność, i o powszechnych rzeczy przy-
czynach badać, gdybyśmy tego wszytkiego na prywatną tyl-
ko mieii używać korzystać? Ztąd Arystoteles wielki nauczyciel
w starożytności obyczajney nauki powiada: że się człowiek do

po-

powfzechności rodzi, i dla tego pomiędzy tylu różnych zwierząt rodzajami, rozumną iest udarzony mową, aby swe zdania myślnie mógł wyrażać, i z innemi się znosić. Wnoszę przeto, iezeli o czym fądzić mogę, iż iako oczy nasze nie dla siebie famy, lecz dla oświecania całego ciała są od Autora natury sporządzone: tak rozum ludzki nie dla własney tylko pożyteczności, lecz dla publiczney rodzaju ludzkiego korzyści iest w nas od Boga wlany. Tey nayszlachetniejszey części w tedy przyzwocie zażywamy, kiedy nie tylko o sobie, i o naszych iestesmy troskliwi, ale też zaradzamy o Oyczyźnie i pożytkach całego Towarzystwa, z którym iestesmy iakimsiś wrodzonym spoieni związkiem.

Lecz któraż to iest droga do użycia dobrego rozum wiodąca, aby swe obowiązki pełnił, i z określonych nie wykraczał obrębów? Są odpowiadam, iedyne nauki i zaszczerpiecie mądrości.

Trzeba nayprzod rozum doskonalić, trzeba go naukami pomnażać, trzeba pewnemi prawidłami oświecać. Sposobnością rozumowania zaprawia się, powiększa się doskonałym rzeczy poznaniem. To iest: gdy nam przyrodzenie daie, prośłą i gołą uczucia, myślenia i rozumienia zdolność, tym samym rozkazuje nam właściwego sobie żywiołu nabyć, i weń się przez ustawiczną naukę i ćwiczenie opatrzyć.

Mile

Miłe dla wiadomości naszej dzieje wspominają nam, iż na takowe rozumu ukształcenie są ustanowione rozliczne po Europie Akademie, które od Królów ubogacone, opiekowane i wspierane wydały Ludzi w wielkie przymioty opatrzonych, którzy narodową powiększają szczęśliwość. Tym końcem i tuteysza Akademia od Kazimierza W. założona, od Stolicy Apostolskiej sfwierdzona, od Władysława Jagiełły uposażona, od Następców tych nieśmiertelnej pamięci Monarchów uwolbiona, a szczęśliwym na Tron wstąpieniem NAYIASNIEYSZEGO STANISŁAWA AUGUSTA łaskawie nam PANUJĄCEGO KRÓLA wiek V. wymierzająca zawsze wydawała (że słów Godnego Rządcy naszego użyję: (*) *Mężę szatne Kościołowi, szatne Ojczyźnie, i sobie samej szatne.*

Ta mądrości stolica, przytaczam zdanie znanego Europie
wszel-

(*) W. JMC X. ZOŁĘDZIOWSKI Kanonik Katedralny, Akademii Krakowskiej Rektor w mowie swojej, którą witał J.W. JMCIX. KOŁŁATAJA Kanonika Katedralnego Krakowskiego, od Prześwientej Kommissyi nad Edukacją Narodową Delegowanego do Akademii Krakowskiej Wizytatora; słów użył następujących:

„WŁADYSŁAW JAGIEŁŁO, którego krew Królewska płynie w „żyłach szczęśliwie nam PANUJĄCEGO MONARCHY; stał się dla Akademii drugim Ojcem. Matkę mamy Akademią Paryską. Tak dobrych i „zaśnych Rodziców Syny zachowaliśmy dotąd światobliwie ucząc nas „wa, iak ma być kształcona w naukach Młodzież Szlachetna na Mężę „szatne Kościołowi, szatne Ojczyźnie, i nam samej szatne....

gorliwością Męża (*) ta imienia Polskiego od kilku wieków ozdoba,
 ze wszelkich nauk przybytek, uczonych ludzi płodna Matka, zaszczyt Duchowień-
 stwa, czułą zawsze strzeżona opieką truiącej nigdy nie przypu-
 ściła nowości, i nigdy nie dała się uwieść, ani skazić obłudne-
 mi pozorami, i niegodnymi iey czystości ozdobami. Zrzedło to
 nie tylko Królestwa naszego rozległe granice, lecz i sąsiedz-
 kie Państwa niegdyś skrapiające mnożnemi osuszane było strumy-
 kami, które za czasem zakonne pootwierały szkoły. Te mniey
 ocałość uniejętności troskliwie na owej lubiły przedstawiać czę-
 ści, którą lub domowe uradziły ustawy, lub przesądna zwierz-
 chności powaga utwierdziła. Zakonności te, naywięcey do swych
 przywiązane korzyści mniey do powszechnego nauk końca dą-
 żyły. Były inne, które sobie ztąd najlepszego winszowały po-
 stępu, gdy w potwarzaniu niewstydliwszemi, w czernieniu sławy
 cudzey śmielszemi, i w niewczesnym rzeczy Boskich i ludzkich
 wicherzeniu sposobnieyszemi się stały. Ztąd wynikły owe wro-
 dzone różniącym się w sposobie uczenia szkołom zawistności,
 ztąd się wzięły buntownicze w uczoney Rzpltey rozróżnienia,
 i jednego zgromadzenia przeciw drugiemu podstępne zasadzki.

Na-

(*) J. O. XIAŻE JMC KAIETAN SOŁTYK, Biskup Krak. Xiaże Siewier-
 ski naszej Akademii Kanclerz, od S. Stolicy Apostolskiej i od NAJASNIEY-
 SZEGO STANISŁAWA AUGUSTA P. N. M. Delegowany do teyże Aka-
 demii Wizytator, Roku 1765. w mowie swoiey do zgromadzoney Akademii te
 wyraził słowa:

*Aestimabamus illam semper veluti à multis seculis nominis Poloni Decus, sapientie sedem,
 scientiarum omnium Domicilium, doctissimorum hominum secundissimam Matrem, Cleri Orna-
 mentum.*

Naśladując zatem dobrych nauk pogarda, do nich wstępując i owa wysiłona nienawiść, która z czasem tego dokazała, iż w wieku naszym już było zbywać zaczęło na *Długoszach*, *Kopernikach*, *Hozjuszach*, *Kromerach*, i podobnych świata uczonego ozdobach.

W takiej przeto ludzi różności, i w tak rozmaitej zdań, i opinii wielości, iakiż byż może sposób do zgody i iedności prowadzący, przez któryby wszyscy iedno tchnęli, i iedno rozumieli? zaiste: albo żaden, albo ogólny na wszystkich przepis, którymby się iednomyślnie zarządzili.

Dochodzicie już wysokim zdaniem waszym, Przekazni Goście! że mówię o powszechnym na cały Narod Instrukcyi Publiczney Układzie, iako najzdolniejszym środkiem do umorzenia owych między uczonemi zatargów z różnego sposobu uczenia wynikających.

Gdyby mi czas szczupłością określony pozwolił mówić o Naukach w tym Układzie przepisanych, z wielkim sercem ukontentowaniem mówiłbym o przedziwnym sposobie, pożyteczności i jego dobroci, w którym już zamierzonych inne Wiewodztwa doznają skutków. Wystawiałbym na widok owe wiadomości obyczajów, praw, i rządu każdemu Obywatelowi nader Potrzebnych. Stałoby się przez Historję podawanie dzieł
D ludz-

ludzkich, z których rozsądnie wyciągane maxymy przykładowe w młodych sercach miłość do cnoty, a wieczny do występku wstręt wzniecać powinny. Zastanowiłbym uwagi wasze na umiejętnościach Fizycznych i Matematycznych, które nieskończone na rodzaj ludzki zlewają pożytki. Opisywałbym owe o Ogrodnictwie i Rolnictwie wiadomości, które z umiejętnością dzieł i darów natury przyrodzony mają związek. Wiadomości uczące człowieka, i znać dary Boże, i na pewne używać ich pożytek, i najpierwsze doświadczenia zrodła odkrywające. Lecz gdy już zasłyszeli publiczne o tym Obwieszczenia, i rozsądne nad nimi Uwagi, (*) dosyć mi będzie nadmienić, iż te nauki skoro ze Wschodu na Południe przenikły, natychmiast wielkich wydały Ludzi, którzy w Literaturze temu wyrównali wszystkie, co tylko gruntownego, co oświeconego, co głębokiego i doskonałego inne posiadały narody. Te, mówię, nauki w którychkolwiek zajaśniały narodach, natychmiast w inne je przekształciły, kiedy w nie wpoili skłonności i obyczaje słodsze, polityką lepiej urządzoną, i prawa łagodniejszy, a za tym wyciągnęły z owej ciemności, w której schnęły i ięczały, i zgrubiey wydobyły prośoty, która im była wrodzona. Też narody stały się widocznym dowodem, iż dowcipy są niemal w różnych kra-

(*) UWAGI o nowym Instrukcyi Publiczney Układzie przez Kommissyą Edukacyjną uczynionym.

kraiach jednakie, lecz same umiejętności tak szacowną ie naczynia cechą, i że podług proporcji, iako są lub pomnażane, lub zaniedbywane, wstawiają, lub unikczemniają narody, i zdaia się o ich decydować losach.

Ale na coż ia mam historyą narodow roztrząsać? nie trzeba tylko rzucić okiem na dzisieyszy stan Europy. Komuż może bydz taino, że we dwa wieki do tego bogactw, i rokoszy wyprowadzona stopnia, do ktorego przez inne liczne nie mogła się dopiąć? Ile razy ia ninieyszą Europy caley postać uważam, i wewnętrznego iey ducha i przemysłu tajemnie w myśli rozbieram, tyle razy żywą iestem przenikniony dla nauk wdzięcznością, Niegdy bowiem obleżona tylko, dziś mi się panująca wystawia. Odległe światy, ktore od nas ocean dzielił, złączyła, i niedościę morza i obszerne ziemi okręgi wymierzyła. Nieba nawet i gwiazd, o których Anaxagoras powiedział, że na to są stworzone, aby się nad niemi dziwił, użyła do utrzymywania handlow, do sprowadzenia z ostatniach kraiw bogactw, i na inne życia wygody. Winna iest te wszystkie korzyści częścią Geografii, częścią Zegludze, częścią Geometrii, częścią Fizyce: wszystko zaś owey wyczyszczoney z próżnych subtelności i sporow Filozofii, którą popolicie opisuia, miłością i przywiązaniem do mądrości. Wzmiankowane bowiem nauki tak są z powszechnym rodu ludz-

kiego szczęściem ziednoczone, iż to za niemi nieodstępny chodzi krokiem.

Nieśmiertelnym to jest uwieńczeniem znakomitego ze wszech miar Panowania NAYIASNIEYSZEGO STANISŁAWA AUGUSTA, że umiejętności te żywe Kraiowey szczęśliwości zrzodziła aż do podziwienia rozmnaża. (*) Czas odkrycie, że pomyślność rządu z kwitnącemi Naukami w najsłyszniejszym zostaią związku. Sława tak wielkiego Dzieła zostanie dla KROLA MĄDREGO, NAUK MIŁOSNIKA, I IEDNOSTAYNYCH UMIEIĘTNOSCI WSKRZESICIELA. Byłoc wprawdzie dotkliwie TEGO NAYŁASKAWSZEGO PANA serce wkruś prze-

rażo-

(**) Tego dla Narodu nieporównanego dobra słodkie uczynił nadzieie R. 1765. J. O. XIĄŻE JMC BISKUP. Kanclerz nasz, w wyrażoney mowie swoiey: . . . *Quod enim tempus salutis & bono Universitatis potuit esse acceptabilis, quod magis salutare, hodiernò? in quo ipsemet SERENISSIMUS REX NOSTER rebus Universitatis succurrere volens Visitationem ejus institui disposuit? Quanta boni tui, Alma Academia! quanta fortunæ & felicitatis tuæ inde auguria? PRINCEPS ISTE SAPIENTISSIMUS perfectissima omnium scientiarum cognitione, famosissimos quosq; antiquitatis & modernorum seculorum sapientes longè superans. Litteratorumq; GRATIOSISSIMUS FAUTOR & PATRONUS; cum inter primas de Regno suo curas & cogitationes, omnium præstantissimam & se dignissimam præprimis susceperit, bonas artes & litteras protegere, amplificationemq; illarum Regiò suò exemplò & conatu promovere, quæ protectio, quæ gratia ab Illo speranda sunt primariæ huic Regni Scholæ, huic origini & fonti, ex quò in universam gentem nostram omnis eruditio promanavit? Exultandum certè universis, ac potioribus titulis Tibi Universitas! Cum enim votum illud, quod Divinus Plato de sua Republica habuit, ut eam aliquando aut Philosophi regerent, aut Reges ipsi philosopharentur, nostris diebus in Persona SERENISSIMI REGIS nostri adimpletum sit, quantos potes tibi polliceri successus? si sub talibus Regibus beatas fore totas Respublicas prædixit Platon; quanto beatior esse debes Respublica Litterarum, quæ prima REGIS SAPIENTIS mentem occupat? . . .*

rażone okropnym skutkiem rozdwanego w obradach umysłu: atoli gdy rozkwitłe Nauki z siebie doyzrzałe wydadzą owoce, dopiero w gruncie słodką będzie napełnione pociechą, widząc w przyszłym czasie tych, którzy w kwiecie młodości iednostaynymi Naukami oświecaią się; Obywatelami iednomysłnym miłości ku Oyczyźnie tchnącemi duchem.

Dzieli się już ten POWSZECHNY OYCZYZNY OYCIEC przyszłemi troskliwości swoiey owocami z J. O. XIAŻĘCIEM JMCIA BISKUPEM PŁOCKIM, KOADJUTOREM KRAKOWSKIM, a zatym Akademii naszej KANCLERZEM, w ktorego wielkich światłach składa uskutecznienie Obywatelskiego wychowania.

Zaszczepienie wybornego ziarna w Narodzie rozkrzewia TEN NAUK POMNOŻYCIEL, gdy usilnie przykładać się raczy do doskonałej Młodzi Polskiej Edukacyi. Odbierał już z ust Pofelskich (*) w obliczu TRONU i Seymujących Rzeczypolitey Stanow sprawiedliwe podziękowania za Oycowską pie-

CZO-

(*) Wdzięczne oświadczył wyrazy JW. JMc Pan WALEWSKI na ostatni Seym ordynaryiny Pofel, dzisiejszy Podkomorzy Krak: w tych słowach: Winna Tobie szczególniey J.O. MCI XIAŻE BISKUPIE PŁOCKI! konieczną i przyzwoitą wdzięczność za rząd doskonały pod Twoią Prezydencyą, winna wiekopomną pamięć, że dokładał się pilnie do doskonałej iżyż Młodzieży Edukacyi, ale mimo tego, co Ci KROL z Narodem winni, nigdy się wspaniała chwata w potomnych nawet nie nkręie wiekach, ale ią wiek wiekowi podawać będzie...

czołowitość około dobrego Młodzieży (*) Płockiey wychowania. Odbiera teraz rowne wdzięczności zaświadczenie od wybornego Ludzi uczonych grona, kiedy za mądre Jego rady i dzielne ich wykonania w sprawie Edukacyi sławi Go PRAWDZIWYM OBYWATELOW DOBROCZYNĄ. (**)

Odbierać będzie całą wiekopomnością sławy swojej uwielbie-

(*) JW. JMc Pan SIERAKOWSKI Podkomorzy Płocki na tym Sejmie będący w charakterze Poselskim, nie chcąc obrazić choć nayprzypoziwistym dzięki oświadczeniem wrodzoną J.O. XIAZĘCIA Jmci skromność, przeczytał tylko Instrukcyą swoją w tej ośnowie. Coż może być użyteczniejszego krajowi, iak zaśzczerpie nie w Młodzi doskonałej i zdrowey Edukacyi, wpojenie w umysły wszystko na ow czas przyimujące, obowiązkow Religii, miłości Ojczyzny i dobrego Obywatelstwa, tudzież przykładowey Cnoty. Ktoż nie przyzna? iż tak wydoskonalona Młodź krajowa są to twierdze i nieprzetamane mury dobrze rządnych Państw: na tych to pożytkach krajowych, iak na naygruntowniejszych podporach wspiera się rządnych Mocarstw i Europy potęga. Sejm ostatni, za naytąskawszym staraniem NAYIASNIEYSZEGO PANA NASZEGO MIŁOSCIWEGO założył fundament takowych korzyści krajowych w ustanowieniu Kommissyi Edukacyney, w ktorey umieszczonych Osob wybor, i ich usilne starania, o wprowadzeniu potrzebnych Nauk, i iak naylepsze Młodzieży cwiczenie oznaczają nam na przyszłe czasy naywiększą dla Ojczyzny przysługę ku wielbieniu od potomności: Z pomiędzy tegoż Zaczętego Grona składających Kommissyą Edukacyną J. O. XIAZĘ JMC BISKUP PŁOCKI w okolicach do rozrządzenia przyiętych naywidooczniejszy dał już dowody, i dawać nie przestaje osobliwszey troskliwości swojej, i starania w pilnym dozorze tak Nauczycielow, iako też uczących się, nawet używając wspaniałości umysłu swego, gdy własnymi dochodami zastępować zwykt Expenza na nauczycielow nieochybne. Dziś przeto Woiewodziwo nasze w szczególności winnym się być zna temuż J.O. XIAZĘCIU BISKUPOWI PŁOCKIEMU za te IEGO, o dobro publiczne usilności, do iak naydokładniejszego podziękowania, zapisując oraz w sercach obywatelskich niewygasłą wdzięczność, którą sobie Potomkowie nasi iedni drugim podawać będą, a niesmiertelną Jmienia IEGO chwałą.

(**) Mowa Jmci X. PIRAMOWICZA Sekretarza Przeświętney Kommissyi Edukacyney w dzień rocznicy otwarcia Towarzystwa do Książek Elementarnych miaha przed NAYIASNIEYSZYM PANEM.

bienie odpierwiałkowej Krolestwa Szkoły, za te naydowodniejszy
fze około ulepszenia iey stanu interesowanie się, i owę dobro-
czynną ku niey przychylność, którą sobie wrodzoną *ZE KRWI
JAGIELLONSKIEJ* dziedziczy.

Wraz z wiekiem rosnać będzie niewygasła wdzięczności
nayżywfzey pamięć w umysłach Zaczney tego pierwszego Wo-
iewodztwa Młodzieży, która za pomocą wprowadzonych pod
JEGO PREZYDENCYĄ Nauk sławszy się Obywatelami sobie i Oy-
czyźnie pożytecznemi, następny wiekom podawać będzie chwa-
łę uszczęśliwienia swego. Jakież ukontentowanie uczuie serce
TEGO XIAŻĘCIA, gdy własnem i oczyma obfite widzieć będzie
korzyści młodzi naszej, w którą dzisiaj tak pożyteczne Nauki
zaszczepia.

Poświęcaycież, szczęśliwa Młodzi! czyfte serca na powinne
zawdzięczenia Oycowskiej koło was pieczołowitości tym nauk
ZASZCZEPICIEŁOM I OBRONCOM.

Jeżeli w sobie iaki imienia Polskiego czuiecie zaszczyt,
jeżeli w was tkwi miłość was samych, i Ojczyzny, która w do-
brey Edukacyi waszey gruntuie nadzieję uleczenia ran sobie zada-
nych, jeżeli nakoniec łudzi was owa przedziwna umysłu rokosz?
całemi przywiążcie się siłami do przepisanych wam Nauk, tych to
pobo-

pobożności karmicielek, Państw rządczyn, i sprawczyn szczęścia
narodow, do których was PRZESWIĘTNA KOMMISSYA EDU-
KACYINA pełne miłości powszechney serce małą uprzejmie
wzywa.

M. W. Tytkowski
